

De Nazaret a Betlem

Li tra, lector, vels venir en proposo acompanyar la
Verge Maria i Sant Josep en llur viatge de Nazaret
a Betlem. Milers i milers, milions de persones
el deuen haver fet mentalment aquest viatge. Hi
ha 140 quilòmetres però el camí és ^{molt} breu pels
volmes, serien i de volmes planes.
~~molt curt~~. El trajecte es fa en quatre dies.

~~De què parlarien Josep i Maria?~~
Havent ja estat de la verge Maria tot hom que ha meditat aquesta
escena pota ha volgut fer-la anar a cavall. I així era. Ha
a cavall de l'ase i Josep portant el ronc al. L'ase ha estat
sempre tan popular en aquell país!

I de qui parlaríem? No es pretensió mai alguna voler
 enderrear amb la conversa dels dos enses més purs del
 món, ~~però~~ però si tanta gent els ha fet companyia en
 aquest oratge també podem parlar nosaltres. I ^(amb) molt
 bonament de veritat podem imposar que la conversa
 de goup i Maria seria tota un territori d'Illes i
 accions de pràcticament ~~perquè~~ perquè no ens hi podem afegir
 modestament? Un dia Jesús va voler veure el beviari
 amb tanta lletíria de breu; un altre dia, a hores, mentre la
~~la Maria de dia deia el glori del veu de la~~
 Bernadeta deia el Rosari, ~~la~~ ^{aparellada} Verge Maria
 no es descrivava mai de dir el "glori", ja si no li hauria
 estat de veure-la ella mateixa i que Maria, no volia pas
 perdre l'ocasió de saludar la fantàstica Bernadeta fantàstica.

1
Se parlaven de l'edicta d'empadronament
pel qual ~~l'edicta~~ el poble d'Israel era comptat
coma una engruna del Imperi de Roma i planyeria
amb David tota que el ~~pare~~ fills d'Abraham, d'Isaac i
de Jacob haguessin arribat a esser la roca de les
nacions i que el men ^{propista per} en partaren megris el cap
amb aires de Clistorus. (Ps. XLIII) Però ~~justament~~ el patriarca
Jacob ~~va~~ abans de morir havia anunciat al seu fill Judà,
que com la seva descendència perdés el ceptre real vindria el
Mesias, aquell a qui el Prncep de la pau, aquell a qui el ceptre
partany de det. I justament ara el ceptre era en mans
d'una veritable bestia, ^(Herodes) ~~el~~ ~~que~~ ~~representava~~ ~~el~~ ~~blac~~
que no era Juen sinó Roman, i encara aquest ceptre era
miquet en de Roma. Havia doncs arribat l'hora que el
Mesias recollís el seu ceptre i fos adorat per totes les nacions.

Gen. XLIX-10

E la conversa, es portaria a repetir les paraules
 com nos varem les paraules de la salutació
 auxilia en el moment de l'Anunciació. I la Mare de Déu
 intenta que l'Arcàngel Gabriel digui:
~~hoja Maria, Mare de Déu, que jo t'he vingut a dir:~~ "Elle era gran,
 i era anomenat fill de l'Altíssim, i dir, el Senyor, i
 donarà el nom de David el seu pare, i anirà a la casa
 de Jacob i el seu regne no tindrà fi." (Luc I)

I potser tant Josep temeraria les oracions amb una
 altra oració, ^{indicant} ~~marcant~~ a la seva esposa que havia sofert
 un besunt, perquè l'àngel havia començat dient: "Salve
 plena de gràcia, el Senyor és amb tu, benedicta tu entre
 les dones." Però la mare de Déu fa veure ^{que el seu espòs li era una Ave Maria,}
~~que el seu espòs li era una Ave Maria,~~ com el seu rebuig a David
~~que el seu espòs li era una Ave Maria,~~ i
 després "El teu rei es establert des del ~~interior~~ començament, Tu
 ets des de l'eternitat!" (Ps XCII-2) I Josep, ~~el fill de David,~~

~~afegir~~ ara el "baró just" amb quina autoritat
hi afegiria: "El teu tron, oh Sèn, és etern; vara de
justícia la vara del teu regne." (Ps XLIV - 6)

I paribé sense adonar-se'n, la mà de deu es posa
a repetir el Magníficat: "Glorifica al Senyor ~~deu~~
l'ànima seva, i exulta el meu esperit en Sèn, meu
salvador; perquè ha posat l'espaldar sobre la petitera de
la vasa esclava." "I heu aquí -

"I heu aquí - continuava f Josep - tot mirant la verge blanca -
que s'ara endavant ~~et~~ ~~deu~~ ~~deu~~ benaurada tots les
generacions, perquè ha fet en ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~ coses grans el Poderós?"

~~I em xalle~~ ~~restit~~ ~~la~~ ~~plou~~ ~~de~~ ~~deu~~ ~~I~~ ~~com~~ ~~voleu~~ ~~dir~~ ~~jo~~
~~la~~ ~~plou~~ ~~de~~ ~~deu~~ ~~I~~ ~~com~~ ~~voleu~~ ~~dir~~ ~~jo~~
no hi ha cap mèrit, ~~«~~ ~~que~~ ~~is~~ ~~l'home~~ ~~per~~ ~~què~~ ~~vos~~ ~~us~~
reconteu s'ell? » (Ps. VIII - 5)

Presats per aquesta parella, ~~els quals~~ diem
que el salmista granyen en actualitat, una
actualitat que veura, com si prenguessin un
sentit nou, una plenitud de sentit. I tot
fent així, la Mare de Déu a unall de l'asc i
tant temps a pen, ~~profund~~ silenci profund, silenci
encarnat, silenci de capella del Sagrari. I
~~per~~ la Mare de Déu, que ja ni veu el pasatge, diu
~~com~~ com David el seu avi: «La meua ànima
te sed de Déu, del seu orient.» (Ps. XLI, 3) Aquesta frase que
podria ésser de Sant Pau és dita ^{com una} ~~com~~ una comanda espiritual
i és seguida per una llarga pausa. Només se senten les pujades
de l'asc i ^{la ariditat i} ~~la~~ ^{ocells} que juguen ~~per~~ a mit ~~del~~
~~arbres~~ ~~flats~~ pels arbres i els flats.

Pobres gentes
 L'argument Josep i Maria parlarien ~~amb~~ també
 del paratge. Aquest paratge Jesús el venia i més
 L'Evangelí seria anunciant i explícit

Tard i el ressequiria ^{com a pan} i els restolls. Però
 en un de les oïdes, entre els clats i els restolls. Però
~~esperar que en de callar per la granada~~ i arren

Margaret no podien pas pensar que un dia els
 nazarens intentaràn llevar Jesús dallabast del lingle. I
 heus aci el Fabor. ^{com un pallé} ~~reunirien que el salu tin;~~

~~el Fabor i l'Hermon~~ "Tu has veat el word i el tip de i el
 Fabor i l'Hermon exulten al teu nom" (Ph XXXVIII, 13). ~~el~~

~~el Fabor i l'Hermon~~ ~~de l'Hermon~~ ~~ve un ase fosc~~ ~~lucera, a mi~~
 deta, el Carmel que té els pens al mar i en ple l'orient
 que creuen que la mare del Messias m'ha vege. ~~hermon al part~~
 Naïm que deixarem a l'esquerra. I entrem al part
 del davant

i' Isaac. ^{Aliren} Sunam, que encara fa olor de Cantic
 dels Cantics. I Jezrael, la capital, on viu encara
 com ~~com~~ una fantasma la memòria de ~~la~~ reina
 Jezabel que fou defenestrada, trepitjada pels cavalls,
 recordada pels fossos. Passam davant de la
 terra de Gelboé, maledicta per David ~~per~~ per haver mort
 en aquest indret Saul i Benaias. Arribem a
 Lugannim, la "Font dels ~~deus~~ Jardins", ~~font~~ ^{font} ella una font de repòsit,
 plena de palmeres, d'oliveres i de parrofers, que venint de
 Nazaret era final de jornada.

I ~~anem~~ ^{anem} l'endemà ^{durant} a Lugannim a ^{passant per} ~~el~~ ^{el} ~~font~~ ^{font} ~~de~~ ^{de} ~~repòsit~~ ^{repòsit}
 zones pantanoses. I podem fer dir amb el salm: "Altra gran
 transit per una vall i' ombra mortal no temo cap mal,
 perquè vos sou amb mi, Senyor." (Ps. XXII - 4) I que entrem al

9

parís del crime i del reparatisme, van a Samària i
avenen a Siquem, final de jornada, al peu del Garozim -
on Jeroboam eripi un bedell d'or i en després hi
hagué el santuari ismàtic dels samaritans, un poble tant
protestant, ^{tan espullos,} que ja necessitava una fe local i un culte local.

~~Però~~ Però fem camí que sembla que deca perri. "Canten
a Déu, celebren el seu nom, obren camí al que avença
camí a través. Yahvé és el seu nom." (Ps. LXVII, 5) ~~La tercera~~
~~jornada~~ La Verge Maria i Sant Josep comensaran la tercera
jornada aturant-se al peu de Jacol, en un dia Jesús ~~seu~~
convertirà la Samaritana. I arribant a les muntanyes de
Judaea passarem per Silo, on durant tres reflex hi hagué el tabern
acle i l'Arca de l'Aliança. El poble d'Israel, de la mateixa
manera que perdí l'Arca podrà agriest Jesús, fill de l'~~Arca~~
l'Herisson. ~~Però~~ ~~Però~~ ~~Però~~ pensa que

1.ª Arca de l'Aliança & Maria ^{dues canvi de pràctica}
en Rahvé, ^{el que pel final} deien dels esperits, l'Arca de l'Aliança només
~~contenia~~ ~~un~~ era un símbol, i un ícon, solament per navegar-la
tota, perquè l'oblidava massa i les sotrapades, les bones gestions ho-la
caure del carro ^{no} un home instantàniament. Aquest home ^{es} es
deia Uzza. David es va espantar tant que pensà de portar-la a
Jerusalem per considerar-se indigne de tenir-la a la ciutat
reial. I que serà aquesta nova aliança de Déu amb l'home? Serà
una aliança d'amor. Sen, i ha fet home. Pot serà molt més bonic,
molt més human i molt més entenedor. Una dona el ~~porta~~ porta
en el seu si i serà com un de nosaltres - i el tan
encarotit per a nosaltres.

11

I ja ven a Betel. Aquí acampa Abrahà i hi
alça un altar. Aquí Jacob, ~~en~~ en adormir-se, caçat
aquell visatge que feia per anar a cercar ^{muller} ~~parella~~, veié en
visió una escala i tot d'àngels pujant i baixant l'
escala. Anava dels seus peus al cel aquesta escala en ~~parabola~~
~~promesa~~ que Déu d'ell i arribava al Messias. I en
deixant-se va dir: "bon é paurós aquest lloc!" I la
pedra que li havia fet de capçal fou alçada en
monument. I anomenà aquest ~~lloc~~ ^{lloc} Betel, que
vol dir, porta del cel, tot i que fins aleshores
la ciutat d'aquell ~~paratge~~ ^{comarc} es deia Luz. La Mare de Déu

12

i tant d'altres però hi pensem en l'escola de Jacob. I
tant d'altres, però tot veient i meditant d'amb amb veia sempre
a la veia expressa, pensa que el capdamunt de l'escola ja
hi era ella. I de tan en tan, ~~veia~~ i justament quan no vinen
res, es pira ja mirar-se-la.

Terra sagrada de Betel: el seu nom suggereix tantes
coses. Desconecia dir que jo també, pel·ligris a Terra Santa. Vaig
voler, en companyia d'uns amics benedictins, alçar un
monument dalt del turó de Fel Mukrafer, a l'angle de les
~~ruïnes~~ ruïnes d'una església bizantina dels segles V o VII,
més tard convertida en fortalesa. A estones s'oposava de
manera i a estones d'arquitecte. Alçat a la gloria de Déu,
aquell monument potria fudria tres metres i seria més alt
no tan com els que alçaren Abrahà i Jacob, molt més alt
que els pilars de roca portants de calç que es

veuen sobre els parats de pedra seca d'aquells
 voltants. Passatxe evocador com poc n'hi hafi a
 Palestina. Des des avall per Netel contat, avui
 Beitin, hi passarien des de la verge Marra i Sant
 Gery ~~de Beitin~~ sent, camí cap a Betlem. En
 aquest Turó se repararen Abraam i Lot perquè aquest
 optà per instal·lar-se a la vall del Jordà. Ben aprop d'aquí,
 arribada esta una palmera tenia justícia la profetisa
 Débora. Aci venia cada any passant. Per aquest lloc
 se passen elsos abans de pujar-se'n al cel amb un carro
 de foc. I tan en aquests voltants que un grup de bastets
 resulta el profeta lliuen cridant-li ~~al~~ call, potser ~~per~~ col·locar i
~~la~~ aquella herba tan vfanosa, fins que, ~~certes~~ malalties en nom de déu

pel peleta, vertien d'aquells boces de ossos i ~~en~~
 devoren quaranta des d'aquells polsarders. Abans d'anar-me'n
~~l'esperar cap a Ipres d'aquest temple obert despen-me~~
 l'aquest lloc, veritable temple obert esta aquell cel resplendent,
 veisen-me collir, entre ~~la~~ la trinxadina ~~de~~ mosaic del
 temple, unes grantes mandiboles.

Ferri camí cap a Ipres, on Jesús es retirà abans
 de la Passió, per tal que ~~els jueus~~ ^{els jueus} ~~no el matessin~~ ^{no el matessin} abans del tem
~~del al huyell de deu~~ ^{no el matessin abans de la retirada}
 de Pasqua ^{el} ~~de~~ ^{va} ~~de~~ ^{ocident,} ~~cap~~ ^{cap} a llevant i l'esquerra, a
 l'altra banda de la fossa del Jordà i la terra de Moab ~~per~~
 al Fargans ~~que te~~ ~~haver~~ ~~amb~~ ~~el~~ ~~trai~~ ~~del~~ ~~deu~~ ~~en~~
 unori abans. ~~Paber~~ ~~per~~ ~~aquells~~ ~~temps,~~ ~~l'allà~~ ~~hant~~ ~~posar~~ ~~en~~ ~~el~~
 Des magres, però no hi anirem pas a cercar la gran ruina
 una pique al llevant del Mar Mort, més collir el Hammam es dreta, cap a
~~Gallarate,~~ ~~hi~~ ~~ha~~ ~~peüll~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~vida,~~ ~~per~~ ~~que~~ ~~per~~ ~~experiencia.~~
~~no se pot enganar,~~ ~~allà,~~ ~~esta~~ ~~la~~ ~~veralada~~

16

de Moab, flau, flavissim, com un orot estíditent
en unip d'aquella desolació plena de sol, ten el cap
el Mar Mort. Fet punt una cap a El Bireh, final
~~l'etapa~~, ~~arribarem~~ final d'etapa, hi arribarem
lleçant el veuol de Rebel amb el present. ~~de~~ de l'encarnació. Dicon
reles havien passat des de Jacob a Jesús, la promesa de
l'escala era una realitat. La Verge Maria. - Pont
Jesús potien fer viva com David: "Ha ascultat el
cells i ha descendit." (Ps. XVII-10).

A El Bireh, l'antiga Beeroth, combat les pous,
doble any, més tard Jesús i Maria es donarien compte,
~~que el seu fill Jesús~~ en tornant de Jerusalem,
que el seu fill Jesús us anava amb ell, que s'havien perdut. Ins
aurem depressa a Jerusalem, l'etapa més curta, posem
per Rama, avui En Ram, i veiem ~~la~~ Anathoth, la pàtria

de Jerusalem. I pregarem l'escopus en un
dia el gran sacerdot s'entri a ~~saludar~~ probar Alexandre el
gran. Jerusalem sacosta. En veure-la els israelites
resaven el salm que comença dient: "Quan Israel
sortí d'Egipte i la casa de Jacob s'allunyá d'un
poble barba." (Ps: CXIII) I d'ell en recordarem aquell
final grandís: "Fem-la, oh terra, davant la faç del
Senyor, a la paciència del déu de Jacob, el que
canvia ~~la roca~~ ^{el roquissol} en estany i en font d'aigües la roca." Que
en té de raó el Salm! Que podria donar aquella ciutat
malparada! Però si déu vol concertis la roca en font
d'aigua viva! Un dia Jesús murant-se la ~~de llarg~~ l'anunciarà
perseverament vidant-la a penitència i dirà: "Jerusalem, Jerusalem!"
Itzeu-la aci ^{la ciutat del poble Rei} ~~que una dia serà anomenada la ciutat~~
~~ciutat mala per castellan, la ciutat~~

16-h)

decidida, tot el fument que no podria sustentat cap
altra ciutat de la terra, però malgrat tot ciutat santa
per excel·lència, símbol de la Jerusalem ideal. Moreau. la aguada
eta l'olivet, espullosa del seu temple, l'únic del ~~Antic~~ món
on és adorat el déu veritable. És tot el cosent d'or i
marbres, ~~el temple~~ però ja no és el temple de Salomó. Pot a aquesta
el·lució la ha ^{pasada} un ~~re~~ ^{re} ~~frances~~, Herodes, un ^{rei} ~~rei~~ ^{romà} ~~romà~~ ^{que}
portarà el sobrenom de "el Gran". Però tot aquest reglament ^{suprà}
un dia. Jesús anunciarà la ruina del temple de la ciutat, i
particularment del temple, dient: "de tot això no en quedarà
~~cap~~ pedra sobre pedra."

Calcular si hi ha vestes de roses Jerusalem les
 y Abraham i Melquisedec, fins a David i
 Salomó, i fins arribar al Ferrer 1ª Herodes. Durant
~~el~~ ^{el} ~~seu~~ ^{seu} regne la ciutat, molta opulència fidel i implor
 a Déu, ha vist glòries i tapèries, ha vist reis
 sants i reis dissortats. ~~ha conultat~~ ~~baixa~~ l'alegria i ha
~~plorat~~ ~~com~~ ~~una~~ ~~solista~~, ~~basant~~ ~~Avui~~ ~~hi~~ ~~ha~~ ~~vis~~ ~~com~~
 una guerra enjoiada i s'enderna ^{ha vist} destruïda. ~~Ha~~
 exultat baixa d'alegria i ha plorat com una
 dolenta, però cap del seu episodi més bellant es, fins ara,
~~for~~ ^{tan} important que ~~el~~ ^{el} ~~passat~~ ^{el} ~~del~~ ^{del} ~~transit~~ ^{del} ~~d'~~ <sup>d' ~~aqueto~~
 matrimoni ella salt de l'ase i ell portant el ronzal. Déu
provincià</sup>

no havia estat mai tan a prop ^{de la cort} ~~della~~. Encara
que amapat a les entranyes d'una verge, ell es
allà present i és el mateix de Betel i de
Sion. ~~Savant d'una verge que arriba més~~
~~reuerentment que l'oreig de l'herba~~. I davant
d'aquesta verge que avença a cavall i un ase no hi va
davant ~~al davant~~ danyant, ~~irrispetuosament~~ polsant la citara i
improvisant versos meravellosos. És clar que la comitiva
és acompanyada per l'oreig de milers de verges ~~dels profetes~~
del ^{reial} David i Salomó, ~~dels profetes~~ ^(i segurament) ~~per més de dotze~~
leprosos i àngels, però ni els ~~coros~~ àngels ni els versos
no fan gens de pressa i el Rei de la gloria s'acosta més
reuerentment que aquell corret de l'herba tan lleuger i agradable
i que devia realment la presència de deus. Jerusalem el te

davant de les seves muralles. Ara sí que
 la verge Maria i S. Josep poden dir com el
 salm que els sacerdots repeteixen durant la missa
 la vigília de Nadal: "Procedite ~~et~~ "Presentes les
 portes, oh prínceps; alceu els vostres portals, revellits:
~~perquè~~ el Rei de la Glòria vol fer la seva entrada." (Ps. 23+7)

(Ps. XXIII - 7)

Milers i milers de vegades Jerusalem ha dit: "Senyor, Déu dels
 exiliats, ven-nos; ~~deix~~ monstre-nos la ~~teua~~ ^{vostre} fas i serem
 salvats." "Poseu en joc la vostra potència i veniu a salvar-nos" (Ps. 79-20.00)

Jerusalem la veurà molt aviat la fas del Fill de l'
 Altíssim, però quan la veurà ~~copiosa~~ l'escumpirà i quan ell
 donarà mostra de la seva força amb grans miracles ~~en~~
 en farà escarnot.

Fret entrant a Jerusalem ~~severa~~ la verge Morra
 i tan bon resaca el sol que encara es dia en aquesta
 ocaio: "Que n'estigis de content gran em diueren:
 "virem a la Casa del Senyer!" Per fi, els nostres pens
 repetien les Teves portes, Jerusalem!" "Hi ha pa ^a les
 Teves muralles!" (Ps. CXXI.)

Jerusalem no ha vist mai cap processó com aquesta: sembla
 un viatic i realment ho és: ^{is el viatic de la humanitat.} Mil preseriments assalten la M. modern.
~~la pare és tan avor!~~ ~~la plana de sin.~~ No ho depressiu pas,
~~la verge Maria.~~ ~~la verge Maria.~~ No ho depressiu pas,
 verge Maria, que porten aquest Jesús, el Fill de Déu. D'aquí quatre
 dies el rei Herodes ~~destruïa la verge Maria i en l'altre deu la~~
~~ta una a Herodes.~~ ~~ta una a Herodes.~~ ~~ta una a Herodes.~~ ~~ta una a Herodes.~~
 min i en l'altre, deu ~~ta una a Herodes.~~ ~~ta una a Herodes.~~ ~~ta una a Herodes.~~ ~~ta una a Herodes.~~

els esposos arriben a ^{el jardí} ~~la porta~~ que avui en dia Porta de ~~la porta~~
 A l'esquerra hi ha la collina de Sion, la portalesa angustada per
 David. "Ja ho veu ha escullit Sion: Ell l'ha desitjada per habitató ~~de~~

seva. » « Així faré veure la força de David, prepararé una
 força al meu llugit. Preveniré de vergonya els meus
 enemics, ~~fa~~ mentre en el mont d'El florirà
 la Dadaema. » (Ps. 131). ~~ben protegit i salvat~~ Només els
 dos espors saben que les profecies s'havien ja complert. Un agent
 misteriós salva David remana a veure que es recordi del ~~prophet~~
 que ha promès que ^(serà) ~~serà~~ per a la dinastia davídica el ~~tot~~ sol
 messiànic. ~~Però~~ ^{plenament amb} ~~menys~~ perquè que el gran rei, el descendent
 de David, l' llugit, o sigui el Crist ^(Jesus) aquell a qui el mateix David
 dirà: "el meu senyor", el que s'assentaria a la butaca del Senyor, ~~●~~ acaba
 de passar pel peu d'aquesta collina. I encara no ho he vingut en
 tot Jerusalem.

En aquest barri el tope és molt important. Se senten parlar
 l'arameu amb accent polileu, les llengües de Grècia i de
 Roma, de l'Àsia i el Pont, de Síria, de l'Ària i l'Armènia.
 L'ovenen Epics rebornats, ^(homes i dones a cavall del mar) ~~els~~ ^{els} ~~els~~
 ovenen de la font amb la perra ~~al~~ ^{al} cap, ~~els~~ ^{els} canells
~~que venen~~ que arriben ~~del~~ ^{de} la banda d' Hebron i
 de Gaza. i manada descalça que ~~gropen~~ ^{gropa} jupa amb un
 pai ~~que~~ ^{de} una curta i estornellada que ~~se~~ ^{se} de pasturar per ella
 al veïnat. I, naturalment, ungru no s'adona de Sant Josep
 i la Verge Maria i ungru no respita que passa aquell ~~passa~~ ^{passa} per qui
 tots, ~~sergeants~~ ^{sergeants} hebreus i forasters, rabes i rocs, tots són
 germans de la part de déu i Ell el Ben Pastor.

In vortint de Jerusalem passam per la Font que
 en temps de Jesus en desen del dragó o de les
 serpents. La arribat el moment de veure el ~~del~~ cilice
 salm 136. Inca avui els pelegrins el veuen en vint de
 la ciutat de David, i el Papa Lleó XIII concedí ~~per~~
 tres anys amp d'indulgència als que ho fessin. Explora el
 salm que trobareu els israelites captius a Babilònia i arrien
 a la veu de l'infantes a plorar sense esma d'abstenir els
 instruments de música que havien penjat als pesmas. I els
 mateixos que els havien fet presoners i els havien engranat
 captius i els havien ~~estimat~~ devotat la pàtria els demanaven
 que els cantessin algun home del que canta ven a sí. Com
 podem cantar en terra forastera, responen els jueus? I desen:

24

« Si mi oblidés de tu, oh Jerusalem, que oblidés tot
moment la meua via dreta. Que la meua alegria
s'expansi al paladar si de tu no em recordés, oh fió
santa, si no enaltís Jerusalem com a terra preferent de
la meua alegria! »

~~Instantàniament~~
Passem per la vall de Rafaim on davant veuquí dues repates
als Filistins. És tan tard. El sol se'n va camí de ponent. Cap a la
dreta, a llevant, ~~la~~ el pasatge passa ^(vers) el Mar Mort i després
que d'aquells fondals del desert de Juda en passa la forca. ~~Al~~
~~estrem llevant la barrera de Moab~~ ~~estrem~~ h'endalat iussant
Y aquells terrats pelats forma en aquella hora onades de sol i d'
ombra. A l'extrem llevant ~~barrera de Moab~~ blaveja la
barrera de Moab, des del faspà i el turó del Nebo, on morí
Moisés, ~~avui~~ i se'n va cap cap al llot ~~avui~~ a vetllar Sodoma

i Gomorra i les altres ciutats de la Pentapòlis amb intenció de destruir-les si el seu mort que les té en la seva pota pogués escapar-se. ~~Deu els destruï~~ ^{Deu els destruï} ~~havia~~ ^{havia} i diligència, de Moab originé Ruth ~~actriu~~ ^{actriu} plena de pietat i simplicitat. I tot vellint es troba en amorosa la història de Ruth era una història de família. Boog. ^{Per la} ~~de~~ ^{de} verge Noa i Sant Josep recordaren que de Ruth i Boog nasqué Obed i de Obed originé Naí i de Naí ~~de~~ ^{de} David, primerament pastor i després rei.

Bethlem s'acosta. Som a la tomba de Raquel, la més bella i la més estimada de les esposes de Jacob. ~~Raquel morí en aquell lloc en Anava~~ ^{Raquel morí en aquell lloc en Anava} ~~de~~ ^{de} Jacob de Bethlem Betel amb tota la família cap a Hebron i en arribar aci, davant de Bethlem, Raquel morí en infantar Benjamí. I Jacob alça un monument sobre el seu sepulcre.

Abans d'entrar a Betlem, la verge Maria i Sant Josep
 parlaven del ~~hortal~~ on podrien ~~exaltament~~ adreçar-se. I
 potser s'haurien adonat que molta gent fera el camí d'
 ells. I potser Sant Josep faria grans apòloges de Betlem. En
 les seves oracions, Anna l'atonia enumerava dieu que Sant Josep
 es feia la il·lusió d'esperar de plantar-hi el seu taller de
 fuster. Però si home proposa i deu disposa. I si Jesús
 havia de dir que fins els cabells del nostre cap estan
 comptats, ~~inspirarem~~ ja podem pensar que encara estaven
 més comptats els passos del Fill de l'Albirum.

27

Alegria't, Bethlem! Avui comença la teua celebritat
una celebritat que no tindrà fi. Cap poble ni cap
gran ciutat es podria comparar amb tu. Benaurat qui
per primera vegada digué de tu que ets la "casa del
pa." De tu sortiran el pa més menysprejat del món i a tu
haurà per tot hom, per a tots els homes de bona voluntat, per
a tots els nets de ve.

